

Súd: Okresný súd Žiar nad Hronom
Spisová značka: 20C/236/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6415211463
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 12. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Štefan Juhás
ECLI: ECLI:SK:OSZH:2020:6415211463.17

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Žiar nad Hronom v konaní pred sudcom JUDr. Štefanom Juhásom vo veci žalobcu: S. D., nar.: XX. X. XXXX, trvalý pobyt: I. XX, Ž. L. Y., zast.: JUDr. Ivo Osvald, advokát so sídlo vo Zvolene, Trhová č. 1, proti žalovanému: C. E., nar. X. X. XXXX, trvalý pobyt: D. Č.. XX, podnikajúci pod obchodným menom C. E. - S. Q., miesto podnikania: SNP č. 1244, IČO: 44 302 452, Žiar nad Hronom, zast.: AK JUDr. Repáň a partneri, s. r. o., M. R. Štefánika 25, Martin, IČO: 50 711 776, o nároku na náhradu škody vo výške 10 000 € s prísl., takto

rozhodol:

I. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi sumu 6 835 €, spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,05 % p. a. zo sumy 6 835 € od 6. 5. 2015 do zaplataenia, to všetko do 3 dní od nadobudnutia právoplatnosti tohto rozsudku.

II. Vo zvyšnej časti žalobu z a m i e t a .

III. Žalobcovi p r i z n á v a nárok na náhradu trov prvoinštančného a odvolacieho konania voči žalovanému v plnom rozsahu.

IV. Znaleckému ústavu Kriminálny a expertízny ústav Policajného zboru, Sklabinská 1, Bratislava, p r i z n á v a nárok na znalečné za vypracovaný znalecký posudok ČES: G.-T.-J.-R.-XXXX/XXXXX, z 4. 2. 2019, voči žalovanému v plnom rozsahu.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa žalobou, doručenou Okresnému súdu Žiar nad Hronom (ďalej len „okresný súd“ alebo „súd“) 12. 10. 2015, domáhal uložiť povinnosť žalovanému zaplatiť mu sumu 10 000 € spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,05 % p. a. z dlžnej sumy od 5. 5. 2015 do zaplataenia a trovy konania.

2. Dôvod, pre ktorý sa domáha svojho nároku, spočíval v škode, ktorá mala byť žalobcovi spôsobená 5. 5. 2015 tým, že sa mu v dôsledku servisnej opravy motorového vozidla zn. V. D., EČV: X., vykonanej žalovaným, vznietilo predmetné motorové vozidlo a stalo sa nepojazdným. V čase od prevzatia motorového vozidla do vzniku škody bolo najazdených celkovo 1 488 km. V dôsledku vyhorenia motorovej časti vozidla je jeho zostatková hodnota nulová.

3. Medzitýmnym rozsudkom z 23. 7. 2019 (čl. 166), ktorý nadobudol právoplatnosť 25. 2. 2020, v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici z 16. 1. 2020 sp. zn. 11Co/200/2019, okresný súd rozhodol, že základ žalovaného nároku je daný. Úlohou okresného súdu po právoplatnosti medzitýmného rozsudku bolo rozhodnúť o výške náhrady škody.

4. Žalobca si uplatňoval náhradu škody vo výške 10 000 €, čo odôvodnil tým že za túto sumu sa predávali obdobné motorové vozidlá v čase škodovej udalosti, s ohľadom na rok výroby, najazdené kilometre a typ motora. Taktiež poukázal na konanie žalovaného, ktorý si uplatňoval škodu vo svojej poisťovni, od ktorej požadoval sumu 12 000 €. Žalovaný ako dôkaz predložil výpis inzerátov z internetovej stránky www.autobazar.eu.

5. Žalovaný vo svojom vyjadrení k žalobe poukázal na to, že si uplatňoval u žalobcu zaplatenie faktúry č. XXX/XX z 24. 9. 2015, splatnú 8. 10. 2015, kde boli vyfaktúrované práce a komponenty použité na opravu poškodeného motorového vozidla vo výške 3 091,96 €. Listom z 29. 2. 2016, označeným ako predsporová výzva, žalovaný vyzval žalobcu na úhradu dlžnej sumy. Žalovaný túto sumu nezaplatil. V čase keď stranou sporu bola na strane žalovaného aj KOMUNÁLNA poisťovňa, a.s. Vienna Insurance Group, táto predložila okrem iného aj listinu označenú ako oznámenie poisteného o škodovej udalosti z poistenia zodpovednosti za škodu, ktoré vyplnil a zaslal žalovaný, v ktorom uviedol, že žalobca si nárok na náhradu škody uplatnil u žalovaného 5. 5. 2015 a ako popis vzniku škody uviedol, že únikom paliva došlo k vznieteniu vozidla a že žalovaný uznáva svoju zodpovednosť, čo do rozsahu aj čo do výšky škody. Ďalej bola predložená žiadosť o náhradu škody z 5. 5. 2015, ktorou si žalobca uplatňoval u žalovaného náhradu škody za poškodené motorové vozidlo v dôsledku jeho úplnej nepoužiteľnosti vo výške 12 000 €. Ďalej bol predložený zápis o obhliadke poškodeného motorového vozidla vykonaná spoločnosťou D. D.. O.. M., kde v rámci poznámky je uvedené, že sa jedná o totálnu škodu a že klient poveril vykonaním obhliadky servis. V zápise o obhliadke sú vymenované jednotlivé časti motorového vozidla, ktoré boli poškodené horením.

6. Na pojednávaní, ktoré sa konalo 21. 6. 2016, si žalovaný uplatnil vzájomným návrhom pohľadávku za opravu poškodeného motorového vozidla vo výške 3 091,96 € spolu s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne od 9. 10. 2015 do zaplatenia.

7. Na ďalšom pojednávaní, ktoré sa konalo 28. 7. 2020, žalobca predložil faktúru č. XXX/XX vystavenú spoločnosťou EU automobile s. r. o. z 22. 9. 2015, ktorou preukazuje, že v tom čase bolo zakúpené podobné motorové vozidlo tov. značky V. D. X.X I. B. Panorama, za cenu 280 700 Kč. Tým preukazoval, že žalobca si zakúpil obdobné motorové vozidlo v Českej republike na základe predloženej faktúry, z čoho odvíja aj svoj nárok na náhradu škody vo výške 10 000 €.

8. Dňa 23. 10. 2020 bolo súdu doručené vyjadrenie žalovaného k výške náhrady škody spolu s znaleckým posudkom č. XX/XXXX, vypracovaným znalcom W.. L. T. 19. 10. 2020, ktorým určil všeobecnú hodnotu poškodeného motorového vozidla na sumu 4 834 €. K tomu žalovaný uviedol, že mu bolo pristavené predmetné motorové vozidlo 11. 3. 2015 do servisu ako poškodené, pričom za opravu si vyúčtoval cenu za materiál vo výške 2 784,90 €. Táto suma vrátane ceny za prácu vyúčtované faktúrou č. XX/XX neboli žalobcom nikdy zaplatené. To znamená, že to nemohla ani byť jeho škoda. Žalovanému (zrejme chyba žalovaného v písaní, zjavne mal na mysli žalobcu, pozn. súdu) ostali použiteľné zvyšky predmetného vozidla. Hodnota poškodeného motorového vozidla, v čase jeho pristavenia do servisu, je podstatne nižšia ako hodnota rovnakého vozidla bez akýchkoľvek chýb a v pojazdnom stave, v dôsledku čoho hodnota vozidla musí byť znížená. Žalovaný tak rozporuje požadovanú výšku náhrady škody vyčíslenú žalobcom na sumu 10 000 €. Opodstatnenosť tvrdení žalovaného vyplývajú z predloženého znaleckého posudku, ktorý určil všeobecnú hodnotu predmetného motorového vozidla k 11. 3. 2015 (dátum kedy bolo poškodené vozidlo prijaté žalovaným do servisu). Z tejto sumy určenej znalcom je potrebné podľa názoru žalovaného odpočítať hodnotu časti motorového vozidla, ktoré sú použiteľné a speňažiteľné.

9. Žalobca požiadal súd o dostatok času, aby si mohol zabezpečiť vlastný súkromný znalecký posudok na určenie všeobecnej hodnoty poškodeného motorového vozidla, ktorý predložil súdu 9. 12. 2020 a jeho kópia bola zaslaná aj žalovanému. V znaleckom posudku č. XXXXXXXXXXXXX (XXX/XXXX), vypracovaným znalcom W.. L. I.M. 29. 11. 2020, bola všeobecná hodnota poškodeného motorového vozidla k 11. 3. 2015 určená vo výške 6 835 €.

10. Na pojednávaní z 15. 12. 2020, žalobca poukázal na to, že znalec W.. T. nevzal podľa jeho názoru do úvahy okolností tohto prípadu a jeho znalecký posudok neuznal, preto si dal vypracovať vlastný súkromný znalecký posudok, kde bola všeobecná hodnota určená v podstatne vyššej sume. Podľa žalobcu znalec W.. T. neurobil prieskum trhu motorových vozidiel a neopodstatnene znížil technický stav

motorového vozidla, ktoré išlo do servisu, nie z dôvodu rozsiahlych poškodení, ale z dôvodu výmeny motorového oleja, ako bežného servisného úkonu. Až následne bol vyhotovený technický súpis vecí, ktoré sa mali opraviť, ktoré vyhodnotil aj znalec W.. I.. Jeho znalecký posudok považuje žalobca za správny, a preto si v konaní uplatňuje výšku škody určenú znalcom W.. I..

11. Žalovaný poukázal na rozdiely v znaleckých posudkoch, ktorý sa podľa jeho názoru zhodli na technickom stave motorového vozidla v čase jeho pristavenia do servisu, keď W.. T. hodnotil technický stav na 20,39 % a W.. I. na 21,45 %. W.. T. bral do úvahy aj tú skutočnosť, že boli vykonané zásahy do palivovej sústavy, rozdiel v určenej všeobecnej hodnote vozidla bol spôsobený východiskovou sumou obstarávacej ceny, kde W.. I. vychádzal zo sumy 28 505 €, určenej programom Cebia, čo žalovaný nepovažuje za správne a predložil súdu faktúru resp. jej časť, podľa ktorej obstarávacia cena poškodeného vozidla bola 620 000 Sk bez DPH (737 800 Sk s DPH, t.j. 24 490,47 €). Znalecký posudok vypracovaný W.. T. vychádzal z tejto obstarávacej ceny a je tak podľa názoru žalovaného objektívnejší a správnejší. Taktiež poukazuje na zápis obhliadky motorového vozidla spoločnosťou D. D.. O.. M., v ktorom jednotlivé diely, v zápise neuvedené ako poškodené, je možné ďalej použiť pre iné motorové vozidlá ako súčiastky. Tieto zvyšky má k dispozícii naďalej žalobca, pričom podľa názoru žalovaného majú hodnotu okolo 2 200 € a mali by byť odpočítané od celkového nároku žalobcu.

12. K tomu žalobca uviedol, že obstarávacia cena, z ktorej vychádzal W.. T., nezodpovedá cene vozidla, ktorú preukazoval žalovaný predloženou faktúrou. Taktiež nie je pravdou, že by W.. I. nebral do úvahy aj palivovú sústavu, ktorá bola menená v rámci opravy. Palivová sústava bola montovaná žalovaným nesprávne, v dôsledku čoho bola spôsobená škoda, a preto ju nie je ani možné brať do úvahy. Taktiež náklady spojené s likvidáciou vraku motorového vozidla budú rovnaké, ak nie vyššie, ako hodnota zvyšných častí, ktoré neboli poškodené požiarom. Preto nesúhlasí s ich zápočtom. Okresný súd na pojednávaní oboznámil strany sporu s verejne dostupnou kalkulačkou hodnoty automobilov zverejnenej na stránke www.institutfinancnejpolitiky.sk, ktorá vychádza z údajov čerpaných z portálov autobazar.sk a autobazar.eu. Žalovaný disponoval s informáciou, ktorú uviedol v rámci práva záverečnej reči, že žalobca 31. 8. 2016 predal poškodené motorové vozidlo spoločnosti N-trans s. r. o. za sumu 100 €, z čoho vyvodzuje nepravdivé tvrdenie žalobcu o nulovej hodnote zvyšných častí motorového vozidla.

13. Podľa § 442 ods. 1 a 2 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník v znení neskorších predpisov (ďalej len „OZ“), uhrádza sa skutočná škoda a to, čo poškodenému ušlo (ušlý zisk). Škoda sa uhrádza v peniazoch; ak však o to poškodený požiada a ak je to možné a účelné, uhrádza sa škoda uvedením do predošlého stavu.

14. Podľa § 443 OZ, pri určení výšky škody na veci sa vychádza z ceny v čase poškodenia.

15. Podľa § 517 ods. 2 OZ, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

16. Podľa § 563 OZ, ak čas splnenia nie je dohodnutý, ustanovený právnym predpisom alebo určený v rozhodnutí, je dlžník povinný splniť dlh prvého dňa po tom, čo ho o plnenie veriteľ požiadal.

17. Podľa § 3 nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z. z. ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka v znení neskorších predpisov (ďalej len „nariadenie č. 87/1995 Z. z.“), výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

18. Podľa § 10c nariadenia č. 87/1995 Z. z., ak záväzkový vzťah vznikol pred 1. februárom 2013, výška úrokov z omeškania sa riadi podľa predpisov účinných k 31. januáru 2013 aj za dobu omeškania po 31. januári 2013.

19. Na základe vykonaného dokazovania, zameraného na určenie výšky spôsobenej škody, dospel súd k záveru, že výška náhrady škody uplatnená žalobcom je čiastočne dôvodná. Pri určení rozsahu škody vychádzal súd z ustálenej súdnej praxe a ustanovenia § 443 OZ, podľa ktorého sa nahrádza cena vecí v čase poškodenia. Pod cenou vecí sa rozumie všeobecná cena v čase poškodenia a podľa rozsahu poškodenia (O. XX/XXXX). Všeobecnou alebo obvyklou cenou je cena, za ktorú možno skutočne kúpiť

vec toho istého druhu, kvality a stavu v danom mieste a čase odvíjajúcu sa od bežne fungujúcich vzťahov dopytu a ponuky. Obstarávacia cena môže byť vzatá ako základ zistenia výšky škody len vtedy, ak nieť pochybnosti o tom, že predstavuje zároveň cenu, za ktorú možno obvykle obstarat' náhradu za zničenú vec v danom mieste a čase (rozsudok Najvyššieho súdu Českej republiky z 25. 4. 2007 sp. zn. 25Cdo/601/2007). Vznik škody a jej rozsah musí preukazovať v konaní pred súdom poškodený. V prípade že sa poškodenému nepodarí preukázať celú výšku škody uplatnenú v žalobe, prizná súd náhradu vo výške, v ktorej bola škoda preukázaná a ohľadom tej časti škody, ktorej výšku škody je možné zistiť len s nepomernými ťažkosťami alebo ju nie je možné zistiť, určí ju súd podľa svojej vlastnej úvahy (porov. rozsudok Najvyššieho súdu ČSR sp. zn. 1Cz 47/83).

20. Vzhľadom na to, že v konaní bol zo strany žalovaného uplatnený vzájomný návrh na pojednávaní 21. 6. 2016 vo výške 3 091,96 € s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne od 9. 10. 2015 do zaplataenia súd tento úkon zo strany žalovaného posúdil ako prostriedok procesnej obrany v súlade s § 147 ods. 2 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „CSP“), pretože hodnota uplatnenej pohľadávky je nižšia ako žalobou uplatnený nárok na náhradu škody. Okresný súd považoval pohľadávku žalovaného za spornú z dôvodu, že žalobca včas uplatnil u žalovaného nárok zo zodpovednosti za vady, o čom zo strany žalovaného doposiaľ nebolo žiadnym spôsobom rozhodnuté. Je pritom zjavné, že ide o neodstrániteľnú vadu, ktorá bránila riadnemu užívaniu veci, v dôsledku čoho mal žalobca právo na zrušenie zmluvy podľa § 648 ods. 2 OZ. Taktiež si žalovaný uplatnil úrok z omeškania v nesprávne výške. Keďže pohľadávka žalovaného je čo do výšky a dôvodu sporná, nie je spôsobilá na započítanie. Okresný súd zdôrazňuje, že podmienkou platného jednostranného započítania je okrem iného aj pravosť a existencia (dôvodnosť) pohľadávky, ktorá znamená súdnu vymáhateľnosť a jej spôsobilosť pre úspešné uplatnenie v konaní pred súdom. Je zjavné, že tieto podmienky pohľadávka žalovaného nespĺňa, preto súd vyhodnotil procesnú obranu žalovaného za neúspešnú.

21. Pokiaľ ide o samotnú výšku škody, strany sporu preukazovali jej rozsah dvoma nezávisle od seba vypracovanými súkromnými znaleckými posudkami. Podľa ustálenej judikatúry je súd povinný hodnotiť znalecký posudok komplexne, t. j. vrátane prípravy znaleckého skúmania, zadováženia podkladov pre znalca, priebeh znaleckého skúmania, vierohodnosť teoretických východísk, ktorými znalec odôvodňuje svoje závery, spoľahlivosť metód použitých znalcom a spôsob vyvodzovania záverov znalcom (porov. nález Ústavného súdu Českej republiky z 30. 4. 2007 sp. zn. III. ÚS 299/06). Aj pri znaleckých posudkoch platí, že žiaden dôkaz nemá vopred predpísanú zákonnú silu (čl. 15 ods. 2 CSP) a uvedené platí aj pre súkromný znalecký posudok. Pre súkromný znalecký posudok platia rovnaké formálne náležitosti ako pre znalecký posudok vypracovaný znalcom na pokyn súdu. Ustanovenie § 209 ods. 2 CSP ustanovuje osobitnú náležitosť súkromného znaleckého posudku, ktorou je doložka o tom, že znalec si je vedomý následkov vedome nepravdivého znaleckého posudku. I keď § 209 ods. 2 CSP hovorí o súkromnom znaleckom posudku podanom spolu so žalobou, je však potrebné analogicky vykladať toto ustanovenie v tom smere, že takúto doložku má obsahovať aj súkromný znalecký posudok predložený v priebehu konania (ŠTEVČEK, Marek, FICOVÁ, Svetlana, BARICOVÁ, Jana, MESIARKINOVÁ, Soňa, BAJÁNKOVÁ, Jana, TOMAŠOVIČ, Marek. Civilný sporový poriadok. 1. vydanie. Praha: Nakladatelství C. H. Beck, 2017, s. 778).

22. Okresný súd v tomto smere poukazuje aj na rozhodnutie Krajského súdu v Trnave sp. zn. 9Co/87/2017 z 27. 6. 2018, v ktorom vyslovil záver, že „...aj v prípade znaleckých posudkov predložených stranou za predchádzajúcej právnej úpravy, ako aj v prípade súkromných znaleckých posudkov predložených za CSP, ktoré neobsahujú doložku podľa § 209 ods. 2 CSP, je možné takýto znalecký posudok posudzovať ako dôkaz listinou.“

23. Súkromný znalecký posudok č. 52/2020, predložený žalovaným, vypracoval znalec W. T., ktorý je znalcom v odbore cestná doprava, strojárstvo, odvetvie odhad hodnoty cestných vozidiel, odhad hodnoty strojov a strojových zariadení. Znalecká doložka neobsahuje náležitosti podľa § 209 ods. 2 CSP, preto súd pristupoval k tomuto znaleckému posudku prísnejšie a postupoval rovnako, ako pri vykonávaní dôkazu listinou. Z tohto dôvodu súd v konaní nevypočul znalca k znaleckému posudku, ako to navrhoval žalovaný na pojednávaní. Znalecký posudok neobsahuje žiadne prílohy, z ktorých znalec vychádzal pri jeho vypracovaní, ani žalovaným predložená časť faktúry, z ktorej mal podľa jeho vyjadrenia znalec vychádzať pri určení východiskovej hodnoty vozidla. V úvodnej časti sú síce uvedené podklady pre vypracovanie znaleckého posudku, tieto však k znaleckému posudku neboli pripojené. Podľa ust. § 17

ods. 5 z. č. 382/2004 Z. z. o znalcoch, tlmočníkoch a prekladateľoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „ZZT“), podklady, z ktorých znalec pri vykonávaní znaleckého posudku vychádzal, nemusia byť prílohou znaleckého posudku, ak sú verejne prístupné alebo ak sú súčasťou spisového materiálu; v takom prípade znalec odkáže na zdroj spôsobom, aby nebol zameniteľný. Z tohto ustanovenia je zrejmé, že súkromný znalecký posudok č. XX/XXXX, vypracovaný znalcom W.. T., nespĺňa tieto formálne náležitosti. Znalec ako podklady, z ktorých vychádzal uviedol aj „prieskum trhu“ a „doklad o nadobudnutí vozidla“. Takéto označenie podkladov je vágne, nie je možné zistiť, aký prieskum trhu znalec urobil a aký doklad o nadobudnutí ktorého vozidla znalec použil a keďže tieto podklady nie sú prílohou znaleckého posudku, nie je možné ani preskúmať jeho obsah a overiť odôvodnenosť postupu znalca W.. T.. Z týchto dôvodov súd posúdil predložený znalecký posudok ako nepreskúmateľný a pri určení výšky škody nemohol vychádzať z jeho záverov.

24. Na druhej strane znalecký posudok č. XXXXXXXXXXXXX (XXX/XXXX), vypracovaný znalcom v odbore cestná doprava, odvetvie technický stav cestných vozidiel, nehody v cestnej doprave a odhad hodnoty cestných vozidiel W.. L. I., dňa 29. 11. 2020, spĺňa všetky formálne náležitosti vrátane znaleckej doložky a vyhlásenia podľa § 209 ods. 2 CSP. K znaleckému posudku sú pripojené všetky prílohy, z ktorých znalec vychádzal, vrátane inzerátov, ktoré tvorili prieskum trhu, ako aj inzerátov, ktoré predložil žalobca k žalobe, osvedčenie o evidencii vozidla, fotodokumentácia motorového vozidla, ocenenie motorového vozidla prostredníctvom spoločnosti Q.. V tomto znaleckom posudku je, narozdiel od znaleckého posudku W.. T., podrobne uvedená aj výbava motorového vozidla, z ktorej znalec vychádzal. W.. T. vo svojom znaleckom posudku k výbave vozidla len uviedol, že zodpovedá pre daný typ podľa výrobcu, nezohľadňoval však, či žalobcom táto výbava nebola doplnená, čo podľa názoru súd súvisí aj s tým, že nemal dostatočné podklady od žalovaného ako zadávateľa. Tvrdenia žalovaného o nepojazdnosti motorového vozidla v čase jeho prevzatia do servisu 11. 3. 2015, sa nezakladajú na pravde. Motorové vozidlo bolo pojazdné, keďže sám žalobca ho pristavil do servisu, až následne boli zistené žalovaným nedostatky na palivovej sústave, čo už bolo predmetom dokazovania pred vyhlásením medzitýmneho rozsudku. V tomto smere opäť W.. T. vo svojom znaleckom posudku vychádzal z nesprávne zistenej skutočnosti, že v čase odovzdania do servisu 11. 3. 2015 bolo motorové vozidlo nepojazdné (časť 2.1.2 znaleckého posudku č. XX/XXXX), čo následne aj vysvetľuje rozdiel v určení všeobecnej hodnoty vozidla.

25. Pri určení technického stavu vozidla W.. I. jasne uviedol, z čoho vychádzal pri jeho určení. Zohľadnil nielen predloženú fotodokumentáciu vozidla, ale aj zápis obhliadky spoločnosťou D. D.. O.. M.. Tieto skutočnosti však chýbajú v znaleckom posudku od W.. T.. Pri stanovení východiskovej hodnoty vozidla E. (časť 2.5 znaleckých posudkov), v prípade znaleckého posudku W.. I. bola určená na sumu 28 505 €, vychádzajúc z databázy spoločnosti Q., kde bola hodnota vozidla určená podľa VIN čísla. K tomu je potrebné uviesť, že spoločnosť Q. je lídrom pri určovaní hodnoty ojazdených vozidiel pre veľkosť dát v jej databáze (1 miliarda záznamov o vozidlách, čím je databáza údajov najväčšia v strednej Európe). Zároveň bola takto určená cena overená znalcom na stránkach Autobild, v hodnote je už zahrnutá DPH. V znaleckom posudku W.. T. chýba akékoľvek zdôvodnenie určenia východiskovej hodnoty, ktorú určil na sumu 20 580 € bez DPH. Ak je pravdou tvrdenie žalovaného, že W.. T. pri určení tejto hodnoty vychádzal z ceny, za ktorú žalobca obstaral uvedené vozidlo, konal tak v rozpore s písm. b) a f) bod 7. časť B prílohy č. 6 vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 492/2004 Z. z. o stanovení všeobecnej hodnoty majetku, ktorá určuje presné pravidlá pre stanovenie východiskovej hodnoty vozidla pre znalca, podľa ktorých v prípade vozidiel, ktoré sa v SR ako nové predávali, ale sa už k rozhodnému dátumu nepredávajú, vychádza z poslednej predajnej ceny nového vozidla príslušného typu, v predmetnej výbave, zistenej z cenníka autorizovaných predajcov predmetných vozidiel, prípadne z iných hodnoverných a preskúmateľných zdrojov k rozhodnému dátumu. Pri určovaní všetkých východiskových hodnôt je potrebné vychádzať z cien nových vozidiel. W.. I. sa riadil predmetným ustanovením, čo náležite zdôvodnil a preukázal. V prípade W.. T. nie je možné preskúmať a zistiť, či uvedený postup dodržal a určil východiskovú hodnotu vozidla v súlade so stanoveným postupom a taktiež nie je zrejmé, prečo do uvedenej ceny nezapočítal aj uhradenú DPH. Rovnako v jeho posudku chýba zdôvodnenie pri určení koeficientu predajnosti.

26. Odlišné stanovenie východiskovej hodnoty vozidla (rozdiel v oboch znaleckých posudkoch predstavoval 3 809 €), ako jedného z parametrov pre určenie všeobecnej hodnoty vozidla, mal tak zásadný vplyv na výsledok, ku ktorému sa znalcovia vo svojich posudkoch dopracovali. Z uvedených skutočností je však zrejmé, že znalecký posudok predložený žalobcom je preskúmateľný, pričom

okresný súd nezistil, že by sa znalec W.. I. odklonil od záväzného postupu pri určení všeobecnej hodnoty vozidla a vzhľadom na dostupné údaje, ním určená cena predstavuje najobjektívnejší odhad ceny vozidla v čase, kedy bolo odovzdané do servisu (11. 3. 2015). Tým bola zohľadnená skutočnosť, že do celkovej ceny sa nezapočítavala oprava motorového vozidla u žalovaného. Vzhľadom na presvedčivé a objektívne závery uvedené v znaleckom posudku č. XXXXXXXXXXXXX (XXX/XXXX), vypracovaný znalcom W.. I. dňa 29. 11. 2020, považoval súd za preukázanú výšku škody spôsobenú žalovaným v rozsahu 6 835 €, zistenú vykonaným znaleckým dokazovaním. Okresný súd zároveň poukazuje aj na údaje zistené prostredníctvom webovej stránky www.institutfinancnejpolitiky.sk, na ktorej je zverejnená kalkulačka pre výpočet hodnoty automobilov, kde po zadaní základných parametrov poškodeného vozidla (palivo, pohon, prevodovka, výkon kw, vek vozidla, počet najazdených kilometrov, továrenská značka a model vozidla) bolo zistené cenové rozpätie v závislosti od výbavy a stavu vozidla od 6 241,22 € do 9 424,21 €. Aj tieto údaje potvrdzujú správnosť záverov znaleckého posudku č. XXXXXXXXXXXXX (XXX/XXXX), ktorým bola s ohľadom na výbavu vozidla stanovená všeobecná hodnota vozidla v rámci uvedeného rozpätia. Okresný súd tak priznal žalovanému škodu, spôsobenú na jeho motorovom vozidle, vo výške 6 835 € a v prevyšujúcej časti žalobu zamietol ako nedôvodnú.

27. Okresný súd nepovažoval za preukázané tvrdenia žalovaného o hodnote zvyšných častí motorového vozidla vo výške 2 200 €. Tieto tvrdenia žalovaný nepreukázal žiadnym predloženým dôkazom. Predmetné motorové vozidlo je pritom od vzniku škody nepojazdné. Znaleckým posudkom z 4. 2. 2019, ČES: G.-T.-J.-R.-XXXX/XXXX, ktorý vypracoval Kriminálny ústav Policajného zboru, bolo preukázané, že jeho podstatná časť bola poškodená nielen požiarom v jeho prednej časti, ale aj následným uhasením požiaru vysokotlakovým prúdom. Aj zo zápisu z obhliadky spoločnosťou D. D.. O.. M., je v poznámke uvedené, že ide o totálnu škodu. Nízka technická hodnota vozidla bola zistená aj z predložených súkromných znaleckých posudkov, ktoré ju posudzovali k dátumu 11. 3. 2015. Z čoho tak žalovaný usudzuje, že poškodené motorové vozidlo má ešte zostatkovú hodnotu, nie je súdu zrejmé. Žalobca napokon žalovanému ponúkal v priebehu posledného pojednávania, že mu poškodené motorové vozidlo odovzdá bez nároku na akúkoľvek náhradu, keďže žalovaný prevádzkuje autoservis a vedel by tak zužitkovať zvyšné nepoškodené časti, to však žalovaný odmietol, čo len svedčí o účelových tvrdeniach žalovaného. Zároveň je potrebné uviesť, že žalobca poškodené motorové vozidlo nemohol rozpredávať, pretože ho uchovával za účelom znaleckého dokazovania, pričom na jeho trvanie, ako aj trvanie konania pred súdom, uplynul čas viac ako 5 rokov, počas ktorého došlo k ďalšiemu znehodnoteniu i prípadných nepoškodených častí motorového vozidla, čo nie je možné pripísať na vrub žalobcu. Aj v prípade pripustenia možnosti, že na vozidle sú diely, ktoré by ešte bolo možné zužitkovať ako náhradné diely, by táto suma bola adekvátna výške nákladov spojených s následnou likvidáciou nepojazdného vozidla a poukazom na verejne dostupné cenníky spoločností, ktoré sa zaoberajú likvidáciou nepojazdných vozidiel.

28. Žalobca si v žalobe uplatňoval aj zákonný úrok z omeškania. V prípade práva na náhradu škody a práva na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia ustanovenia OZ nestanovujú splatnosť nárokov veriteľa. Pokiaľ medzi účastníkmi uvedených zodpovednostných záväzkových vzťahov nedôjde k odlišnej dohode, vzťahuje sa na splatnosť týchto práv § 563 OZ. V deň nasledujúci po žiadosti veriteľa o uhradenie vzniknutej škody je dlžník povinný plniť a v prípade márneho uplynutia danej lehoty sa na ďalší deň dostáva do omeškania (§ 517 OZ). V danom prípade si žalobca uplatnil nárok na náhradu škody u žalovaného 5. 5. 2015, čo vyplýva z oznámenie poisteného o škodovej udalosti z poistenia zodpovednosti za škodu, ktoré vyplnil a zaslal žalovaný. Táto skutočnosť medzi stranami sporu nebola ani sporná, preto súd priznal žalobcovi nárok na zákonný úrok z omeškania odo dňa nasledujúceho po uplatnení nároku na náhradu škody u žalovaného, t. j. od 6. 5. 2015. Žalobcovi vzniklo právo na zaplatenie úrokov z omeškania vo výške 5 % (5 % + 0,05 %), pretože základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky (hlavné refinančné operácie podľa § 17 ods. 1 z. č. 659/2007 Z. z. o zavedení meny euro v Slovenskej republike) platná k prvému dňu omeškania bola 0,05 %. Súd teda priznal žalobcovi právo na úrok z omeškania vo výške 5 % p. a., a to z priznanej výšky škody tak, ako to je uvedené vo výroku tohto rozsudku. V časti prevyšujúcej výšku priznaného úroku z omeškania súd žalobu zamietol ako nedôvodnú.

29. Podľa § 255 ods. 1 a 2 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

30. Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

31. Pokiaľ ide posúdenie pomeru úspechu a neúspechu vo veci, okresný súd poukazuje na medzitýmny rozsudok okresného súdu, v ktorom bol žalobca úspešný v plnom rozsahu. Žalobca bol teda úspešný čo do základu jeho nároku. Výška priznanej náhrady škody závisela od úvahy súdu, ktorú nemohol žalobca žiadnym spôsobom vopred predvídať, čo objektívne ani nie je možné. Z uvedeného teda vyplýva, že zamietnutá časť náhrady škody (3 165 €) nie je možné považovať za procesný úspech žalobcu, resp. procesný úspech žalovaného, ale ide o dôsledok úvahy súdu. Žalobcu je preto nevyhnutné považovať za plne procesne úspešného, ak mal plný úspech čo do základu uplatneného nároku a súčasne výška plnenia, vyplývajúca z tohto jeho procesného úspechu, závisela výlučne od úvahy súdu. (ŠTEVČEK, Marek, FICOVÁ, Svetlana, BARICOVÁ, Jana, MESIARKINOVÁ, Soňa, BAJÁNKOVÁ, Jana, TOMAŠOVIČ, Marek. Civilný sporový poriadok. 1. vydanie. Praha: Nakladatelství C. H. Beck, 2017, s. 923.)

32. Žalobcovi preto okresný súd priznal nárok na náhradu trov iba z prisúdenej sumy 6 835 €, avšak v plnej výške. Rovnako súd priznal žalobcovi, ako úspešnej strane sporu, nárok na náhradu trov odvolacieho konania (vedeného pod sp. zn. 11Co/200/2019) v súlade s § 396 CSP, v ktorom bol odvolacím súdom potvrdený medzitýmny rozsudok okresného súdu.

33. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní od jeho doručenia, ktoré je potrebné doručiť Okresnému súdu Žiar nad Hronom v dostatočnom počte rovnopisov s prílohami, v prípade jeho doručenia iným spôsobom ako do elektronickej schránky súdu.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, podpis a spisovú značku tohto konania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť a odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie môže meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že:

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil účastníkovi, aby uskutočňoval jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie dôkazy alebo tvrdenia, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1 § 365 CSP, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo

d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.